

NEWSLETTER

septembar 2023.

FONDACIJA
HASTOR

ODRŽANA OSNIVAČKA SKUPŠTINA ALUMNI KLUBA FONDACIJE HASTOR

U subotu, 16.09.2023. godine održana je Osnivačka skupština Alumni kluba Fondacije Hastor, gdje su se na jednom mjestu okupile brojne generacije izuzetno uspješnih mladih ljudi.

Za Fondaciju Hastor ova godina je izuzetno produktivna, obojena novim idejama, projektima i novim počecima, među kojima se našao i čin svečanog osnivanja Alumni kluba Fondacije Hastor.

Druženje je održano simbolično na datum na koji je prije 17 godina potписан prvi ugovor o stipendiranju s prvim stipendistom Fondacije Hastor. Prvim ugovorom je postavljen kamen temeljac tvrdavi dobra, humanosti, podrške i ljubavi, a svako od stipendista je kroz sve ove godine u toj tvrdavi nesebično ostavljao svoje niti da bi ona danas bila ono što jeste. Dosadašnji uspješan rad koji stoji iza imena Fondacije Hastor posebno se potvrđuje impresivnim brojkama hiljada mladih ljudi, bivših i trenutnih stipendista, kojima je Fondacija olakšala školovanje, pružajući svima jednakе prilike za napredak i izgradnju ličnosti u svrhu pokretanja pozitivnih promjena u našem društvu i našoj jedinoj Bosni i Hercegovini.

Na održanoj Osnivačkoj skupštini izabrano je prvo rukovodstvo Alumni kluba Fondacije Hastor, i to u sljedećem sastavu: Marizela Hadžić (predsjednica Skupštine), Emina Sijahović (potpredsjednica) i Alem Merdić (sekretar), koji predstavljaju svijetli primjer alumnista Fondacije Hastor koji su svoje resurse i po završetku stipendiranja stavili na raspolaganje, u cilju unapredjenja rada Fondacije za sve mlade generacije koje su sada, a i za one koje će postati njeni stipendisti.

S druženja je poslata poruka zajedništva, jedinstva i duboke povezanosti svih bivših stipendista, a povodom osnivanja Alumni kluba, čestitke rukovodstvu i članovima su uputili i osnivači Fondacije Hastor te im poručili:

“Svetlo dobrote se ne gasi nikada ako svoj plamen dijelimo s drugima. Kao jedna iskra koja se širi kroz tamne trenutke, naša plemenitost može donijeti toplinu i nadu onima kojima nedostaje. Kroz naša djela ljubavnosti i saosjećanja, možemo osvijetliti put drugima i pokazati im da je svijet pun ljepote, solidarnosti i mogućnosti. Svaka mala inspiracija koju pružimo drugima može pokrenuti lanac pozitivnih promjena koji će se nastaviti kroz vrijeme. Dakle, neka se naše svjetlo ne gasi, već neka bude vodilja koja pokreće druge da se pridruže u stvaranju svijeta ispunjenog dobrotom i razumijevanjem. Tako ćemo zajedno ostaviti naslijeđe koje zrači ljepotom i nadom za buduće generacije.”

Fotografije s ovog događaja pogledajte u našoj rubrici Objektiv!

POČETAK IMPLEMENTACIJE NOVOG MODELA VOLONTIRANJA U FONDACIJI HASTOR - ODRŽANA STRUČNA OBUKA ZA MENTORE KOORDINATORE

Kako nam je svima i više nego dobro poznato, Fondacija Hastor se u proteklih 17 godina svoga rada i djelovanja isticala po pažljivo osmišljenom programu volontiranja njenih stipendista. Sve ovo vrijeme Fondacija Hastor kontinuirano radi i na podršci obrazovanju, stručnom usavršavanju, ali i poboljšanju svog volonterskog procesa. Jedan od iznimno važnih, pa možda i najvažnijih, aspekata volontiranja u okviru Fondacije Hastor svakako je mentorski rad studenata stipendista s mlađim stipendistima učenicima. Nastojeći što više pomoći i olakšati svojim stipendistima i osluškujući njihove potrebe i ideje, u prethodnom periodu aktivno smo radili na kreiranju novog modela volontiranja u Fondaciji Hastor.

Novi model volontiranja, čija je implementacija već započeta, pored mentorskog rada s učenicima, bit će dodatno obogaćen novim volonterskim aktivnostima, kao i specijaliziranim klubovima. Na ovaj način rada naši stipendisti, učenici osnovnih i srednjih škola, će imati višestruk korist. Na volonterskim sastancima sa svojim mentorima imat će priliku da usvajaju znanja i vještine koje će im biti korisne u svakodnevnom životu, u toku zajedničkih volonterskih akcija sa svojim mentorima će od malih nogu biti motivisani da čine dobra djela, šire lijepe ljudske vrijednosti i imat će imati priliku da čine korisne stvari u svojoj lokalnoj zajednici, a priliku da prodube znanje iz školskih predmeta i budu što uspješniji u školi imat će kroz specijalizirane klubove za različite predmete i oblasti. Glavni zadatak ovih klubova bit će da pruže inkluzivne radionice i časove učenicima stipendistima koji imaju poteškoća s nekim školskim predmetima, a oni koji su posebno nadareni i talentovani za određene oblasti imat će priliku dodatno razvijati svoje vještine radeći sa stipendistima mentorima koji će voditi naše specijalizirane klubove.

U cilju još značajnijeg unapredjenja i poboljšanja ovog tipa volonterskog angažmana stipendista, te što bolje pripreme mentora za kvalitetan rad s učenicima, Fondacija Hastor je u prethodnom periodu u saradnji sa stručnjacima iz područja psihologije, pedagogije te edukacije i rehabilitacije, organizirala obuku za mentore koordinatore koji će tokom naredne akademске godine biti zaduženi za unapređenje volonterskog angažmana studenata mentora, a obukama se nastojalo obuhvatiti sve važnije grane nauka koje su specijalizirane za rad s djecom osnovnoškolskog i srednjoškolskog uzrasta.

Svoje impresije s održane obuke prenijela nam je stipendistica Irma Lipovac istaknuvši sljedeće:

 Ova obuka bila je nadasve korisna i svakako je dala snažne poruke podrške i motivacije nama studentima kao budućim mentorima koordinatorima Fondacije Hastor. Pored toga, postavila je i jake temelje za svaki oblik našeg rasta i nadogradnje u ovoj plemenitoj ulozi koju ćemo imati u vremenu koje je pred nama.

Ono što mi se posebno svidjelo na obuci jeste to što je bila poput otvorene platforme za diskusiju, gdje smo mogli postavljati pitanja iz raznih oblasti te smo na taj način uspjeli ukloniti brojne nejasnoće koje smo imali. Upravo je ovo jedan od najbitnijih faktora zbog kojeg smatram da nam je obuka pomogla da se oslobođimo mnogih strahova koje smo prije nje imali i vjerujem da nas je jako dobro pripremila za novi oblik našeg volonterskog angažmana. Nadam se da ćemo moje kolege i ja uloge koje su pred nama izvršavati na što odgovorniji i efikasniji način.

Glavni cilj ove obuke bio je pripremiti mentore koordinatori da budu bolji mentori studentima koji volontiraju s mlađim stipendistima. Mentor koordinatori su novi segment volonterskog programa Fondacije Hastor koji je osmišljen kako bi se što više pospješio volonterski angažman studenata mentora koji nastoje svakodnevno kreirati kreativne i edukativne sadržaje za mlađe stipendiste. Stoga će mentor koordinatori imati ulogu koordinatora koji su u toku ove obuke stekli mnogo znanja i usvojili nove vještine kako bi volonterski rad s učenicima stipendistima bio još djelotvorniji.

Naši stipendisti su prateći savjete i upute stručnjaka iz gore navedenih oblasti značajno pripremljeni za izuzetno odgovorne zadatke koji ih čekaju u budućnosti. Treba istaknuti da su studenti stipendisti koji su pratili obuku i koji će preuzeti ulogu koordinatora mentorima izabrani pažljivo, pri čemu su u obzir uzeta njihova interesovanja, sklonosti, osobine, a jedan od važnih faktora pri odabiru bila je i oblast koju studiraju. Dakle, mentor koordinatori će zbog stečenih znanja koja nose s ove obuke biti važna podrška i pomoći studentima mentorima, što će direktno unaprediti njihove mjesečne sastanke s učenicima. Na taj način omogućeno je ciklično prenošenje znanja na mlađe generacije stipendista koji će u budućnosti biti sposobljeni prepoznavati izazove i suočavati se s njima.

Inela Hodžić bila je dio ove obuke i kao studentica stipendistica koja će imati ulogu mentora koordinatora istaknula je sadržaj i koristi održane obuke:

 Na obuci s pedagogom imali smo priliku čuti različite načine na koje se mogu organizirati zanimljivi časovi i radionice za djecu, dobili smo savjete vezane za držanje pažnje učenika te smo imali priliku naučiti tehnikе i metode za poticanje kritičkog razmišljanja učenika. Lično meni ova predavanja su zaista bila korisna te sam dobila više ideja i aktivnosti koje bih radila sa svojim učenicima, a koje ću nastojati prenijeti na mentore koji rade sa svojim grupama. Nakon radionice sa pedagogom uslijedila je radionica s psihologom. Na ovoj radionici više smo se bazirali na ispravno rješavanje problema s kojima smo se susretali tokom našeg volontiranja s učenicima. Na kraju smo od stručnjaka za edukaciju i rehabilitaciju čuli kako puno korisnih stvari koje možemo iskoristiti u radu s djecom s poteškoćama u razvoju, od pristupa djeci, ostvarivanja kontakta s povučenim osobama do uređaja i metoda koje možemo koristiti kako bismo ostvarili lakšu komunikaciju s djecom.

S obzirom na sve prethodno istaknuto, sve informacije koje su u toku obuke prenijeli stručnjaci, učesnici ove obuke moći će implementirati i u drugim aspektima svoga djelovanja, ali i okviru buduće profesije, zbog čega će imati višestruku korist. Kako smo već i naglasili, pripremljeni su za odgovorne i važne zadatke i imat će veliku ulogu u radu s učenicima. Ovim modelom volontiranja želimo još više pomoći učenicima da razvijaju svoju ličnost, rade na sebi, da kreiraju svoju snove i prepoznaju svoje vještine kako bi u budućnosti postali samosvjesniji odgovorniji članovi bosanskohercegovačkog društva.

Na kraju, želimo se zahvaliti našim predavačima: Irmi Pašić-Muhović, Nejri Bašić i Selimiru Hadžiću što su izdvojili svoje vrijeme i održali ovu veoma značajnu obuku za naše stipendiste. Želimo istaknuti da održana obuka i novi model volontiranja nije samo značajan korak za Fondaciju Hastor, njen rad i misiju, to je izuzetno važan korak i ka kreiranju bolje i perspektivnije budućnosti naše zemlje, što nas posebno raduje i motiviše da nastavimo raditi na obrazovanju i unapređenju vještina i znanja budućih generacija.

ADISA SALKIĆ

George Eliot kaže kako je „blažen uticaj ljudske duše koja istinski voli drugoga“. U okviru naše Fondacije Hastor koncepcija ljubavi ostvaruje se na mnogo načina, a onaj najposebniji očituje se kroz posvećenost volonterskom angažmanu. Stipendisti i stipendistice zahvaljujući pažljivo kreiranom sistemu volontiranja dobijaju priliku za dublje razumijevanje altruizma. U rubrici „Stipendista mjeseca“ težimo istaknuti pojedince među njima koji nesebičnom predanošću i aktivizmom značajno svakodnevno bogate našu zajednicu i doprinose postizanju naših ciljeva. Adisa Salkić inspirativni je primjer stipendistice koja je svojim doprinosom Fondaciji Hastor ovoga mjeseca zasluženo stekla titulu Stipendistice mjeseca.

Adisa Salkić porijeklom je iz Čelića i već četiri godine je stipendistica Fondacije Hastor. Njeni afiniteti usmjereni su prema prirodnim наукама, medicini, stranim jezicima, književnosti i drugim formama umjetnosti te društvenom aktivizmu, s posebnim osvrtom na humanitarni rad. U toku ove godine diplomirala je na Studiju medicinsko-laboratorijske dijagnostike na Medicinskom fakultetu Univerziteta u Tuzli. Još u osnovnoj školi istakla se kao odlična učenica, aktivno je učestvovala u realizaciji mnogih projekata, dala doprinos radu različitih sekcija i klubova, a bila je i pokretač humanitarnih akcija i postizala izvanredne rezultate na takmičenjima iz različitih oblasti.

Adisa je, s obzirom na to da je u toku implementacija novog modela volontiranja, učestvovala i u izradi priručnika za mentorski volonterski angažman i ovu odgovornost vidi ne samo kao čast već i priliku da svojim trudom i znanjem ostavi neizbrisiv trag u Fondaciji Hastor:

„U izradi priručnika je, osim mene, učestvovalo i nekoliko drugih stipendistica Fondacije Hastor, a moj glavni angažman bio je u dijelu: „Kako se pripremiti za volonterski sastanak i koje osobine treba da posjeduje svaki mentor“. Predstavila sam svoja iskustva koja sam stekla tokom rada s djecom, užom i širom zajednicom. Smatram da je za pripremu volonterskog sastanka najvažnije biti odgovoran i kreativan. Odgovornost je bitna zbog učenja o tome kako poštovati i cijeniti vrijeme i vremenske rokove, ali i zbog vlastitih očekivanja da i učenici pokažu odgovornost. To znači da su mentori, u svakom smislu riječi, učitelji i praktikanti kodeksa lijepog i odgovornog ponašanja. Kreativnost je jedan od ključnih aspekata volontiranja jer s novim i inovativnim idejama dolaze veća interesovanja okoline za uključivanje u filantropsku misiju koju promoviše Fondacija Hastor.“

Adisa je postigla izuzetne rezultate u ulozi predavačice na različitim radionicama, njene govorne i izražajne sposobnosti otvorile su vrata i pozornici. Aspekt edukatora u kojem se okušala usko je povezan i s njenom funkcijom mentorice u okviru Fondacije Hastor:

Najviše sam ponosna što sam u ulozi mentorice ispratila brojne generacije divnih i uspješnih mladih ljudi koji su i sami postali mentori i ostavljaju trag u našem društvu. U ponašanju i govoru svojih učenika stipendista primjetila sam zahvalnost zbog toga što im nikada nisam dala da odustanu i pokleknu pred naizgled nesavladivim preprekama i što sam ih učila kako da svoja znanja i vještine primijene u svakodnevnom životu, ali i u obrazovanju. Fokus mog djelovanja bio je da im pomognem u pobjedivanju straha od javnog nastupa i da se ne plaše govora pred velikim brojem ljudi, polaganja usmenih ispita, izlaganja poslovnih ideja i slično. Trudila sam se da ih pripremim za put karijernog usmjeravanja i da dodu spremni na tržište rada, bez ikakvog straha i napetosti. Međutim, najvažnije, nastojala sam da im budem prijateljica i uzor, da im pružim prijateljsku ruku i svakom učeniku individualno pokažem da mnogo vrijedi te da sam pronađe svoju vrijednost i svrhu na ovome svijetu.

Adisa navodi da su njene kompetencije i ambicije prerasle u veći nivo onda kada je postala stipendistica Fondacije Hastor:

Postala sam mentorica mlađim stipendistima, učenicima osnovnih i srednjih škola, i slobodno mogu reći da je svako dijete kojem sam bila mentor bilo moja porodica. Nesebično sam se trudila da prenesem znanje koje posjedujem, ali i da ih pripremim za životne izazove i izazove u obrazovanju. Moja, još uvijek neispunjena, želja je da postanem predavačica ili profesorica, a na volonterskim sastancima imala sam priliku da stanem u cipele profesorice i doživim taj magični osjećaj prenošenja znanja na druge. Svaki put kada bih stala ispred svojih učenika da nešto ispričam, prezentujem ili održim radionicu, meni je zadovoljstvo bilo na najvišem nivou jer sam vidjela želju u očima moje male publike da nešto nauče od mene i osjećala sam da u meni vide uzor.

Od samog njenog postanka misija Fondacije Hastor je širenje znanja među mlađim ljudima, međutim, jednako važna komponenta je aktivna podrška lokalnoj zajednici. Inspirisana volonterskim aktivnostima Fondacije Hastor, naša Adisa je u saradnji s nekoliko drugih stipendista Fondacije Hastor uspješno organizovala niz filantropskih inicijativa: prikupljanje finansijskih sredstava za kupovinu školskog materijala za prvačice, prikupljanje odjeće i obuće za djecu nižeg socio-ekonomskog statusa na području općine Čelić, prikupljanje prehrambenih proizvoda za porodice u potrebi i angažiranje u uređenju i održavanju igrališta i odmarališta.

Adisa kao ključnu ulogu Fondacije Hastor prepoznaje sljedeće:

Biti dio Fondacije Hastor je poseban stepen zadovoljstva. Pomogla mi je da upotpunim svoje vještine i završim školovanje s visokim prosjekom i ogromnim samopouzdanjem, da se ne bojam nikakvog izazova i, najvažnije, da svakom čovjeku budem ČOVJEK. Očekujući samo finansijsku potporu na početku, dobila sam mnogo više, ono o čemu nisam mogla ni maštati – životno obrazovanje koje se ne može steći ni u jednoj školi i znanje koje je moguće prenositi na sve generacije.

HAMZA TURULJA

U jednoj od najomiljenijih rubrika Newslettera Fondacije svakog mjeseca predstavljamo one stipendiste i stipendistice koji su uzor svojim vršnjacima, ali i svakom našem čitaocu. Ova rubrika prilika je i prostor da se onima koji se u svojim akademskim, sportskim ili drugim aktivnostima posebno ističu ukaže i poseban vid priznanja tako što o njima s ponosom pišemo i govorimo. Ovoga mjeseca pričamo zadivljujuću priču o mladom studentu sportašu Hamzi Turulji čije je putovanje od karate dojoa do univerzitske učionice ostavilo neizbrisiv trag u svijetu sporta i obrazovanja.

Hamza Turulja ima 22 godine i student je četvrte godine Fakulteta sporta i tjelesnog odgoja Univerziteta u Sarajevu. Njegov život je svjedočanstvo prekrasnog spoja akademске težnje i atletskog umijeća, a njegova postignuća su zaista za opće divljenje. Hamza kaže da je karate njegova životna strast, putovanje koje traje nevjerojatnih 15 godina. Njegova nepokolebljiva predanost dovela ga je do vrhunca majstorstva u borilačkim vještinama – željenog crnog pojasa koji je simbol bezbrojnih sati provedenih u brušenju svoje vještine. Posljednjih devet godina član je bosanskohercegovačke karate reprezentacije i predstavljao je svoju naciju u različitim dobnim kategorijama, od dječijih do seniorskih. U 15 godina bavljenja sportom Hamza je ostvario sljedeće titule: sedmerostruki je prvak Bosne i Hercegovine u karate, impresivni četverostruki balkanski prvak pojedinačno i ekipno, svjetski je viceprvak i viceprvak svjetskih univerzitetskih igara.

Pored svega što smo naveli o našem Hamzi, osvajač je i svjetske Serije A te ponosni nosilac bronzane medalje na Mediteranskim igrama. Kruna njegovih uspjeha je proglašenje za najboljeg mladog sportaša Bosne i Hercegovine u 2019. godini.

Hamza je stipendista Fondacije već dvije godine i za Fondaciju je vezan posebnom vezom koju opisuje ovako:

Kad god da govorim o Fondaciji, preplave me samo pozitivna i lijepa osjećanja jer je bila dio brojnih mojih uspjeha. Uz Fondaciju su moji rezultati u seniorskoj konkurenciji zapisani zlatnim slovima. U Fondaciji se uvijek osjećam dobrodošao i dobijem veliku podršku za moja takmičenja kao i priliku da se dodatno predstavim javnosti i članovima Fondacije Hastor kroz društvene mreže i podcast u kojem sam zaista uživao.

Hamzu nastavljamo pratiti u njegovim aktivnostima u nadi i sa željom da će se njegovi uspjesi samo nastaviti nizati. Za kraj, prenosimo njegovu poruku našim čitaocima:

Mladima bih poručio da budu strpljivi i da ne očekuju da će sve postići preko noći. Za dobre stvari treba puno vremena, a svaki novi dan nam nudi priliku da radimo i budemo najbolja verzija sebe. Sportskom terminologijom bih rekao da je život maraton, a ne sprint zato treba ostati „na zemlji“ bez obzira da li nam u trenutku ide dobro ili ne.

Život profesionalnog sportiste nije nimalo lagan. Hamza svakodnevno trenira, mnogo putuje, a i njegovo slobodno vrijeme podređeno je sportskom i akademskom unapredjenju. Kako mnoge participacije i popratni troškovi njegovih takmičenja nisu planirani kroz državne budžetske planove, Hamza kaže da mu je, pored svega što mu Fondacija pruža, finansijska pomoć koju dobija u obliku stipendije, od iznimne važnosti za održavanje njegove karijere.

SELMA SKOPLJAKOVIĆ HUBLJAR

Da su kontinuiran rad i želja za usavršavanjem neophodni za uspjeh u poslovnom, ali i privatnom svijetu, uz naše brojne bivše i sadašnje stipendiste primjer je i **Selma Skopljaković Hubljar!**

Naša bivša stipendistica Selma rođena je u Zvorniku, odrasla je u Tuzli, gdje je završila osnovnu i srednju školu, a Prirodno-matematički fakultet završila je u Sarajevu na Odsjeku za matematiku, smjer Teorijska kompjuterska nauka.

Stipendistica Fondacije Hastor bila je ukupno četiri godine i kroz naš razgovor rado nam je otkrivala detalje o svome trenutnom zaposlenju, ali i prethodnom radnom iskustvu:

👉 Trenutno sam zaposlena kao softverski inženjer u jednoj njemačkoj firmi. Počela sam raditi još kao student i već dosad stekla vrijednih 12 godina iskustva. Radila sam u više firmi na našem i stranom tržištu, uz angažman kao stručni saradnik na Odsjeku za matematiku na Prirodno-matematičkom fakultetu u Sarajevu. Važno je napomenuti da nema univerzalnog recepta za uspješnu karijeru. Uspjesi i neuspjesi su neizbjegni, a ključ je raditi na sebi, sticanju novih vještina i neprestanom usavršavanju. 🌟🌟

Za Fondaciju Hastor saznala je putem konkursa za stipendiju koji joj je tada pokazala prijateljica s fakulteta. U to vrijeme bila je u potrazi za finansijskom podrškom zbog izazova studentskog života. Pozvana je na intervju koji je, kako kaže, bio i više nego uspješan iako je istakla da postoji mogućnost da neće moći volontirati ako bi to na bilo koji način utjecalo na njene studijske obaveze. No, danas, kad se osvrne na to vrijeme, uviđa kako je tada imala samo strah od nepoznatog svijeta koji ju je čekao i da se njen volonterski angažman izvanredno uklopio u njene obaveze i pomogao joj da bolje organizira svoje vrijeme te da pritom čini i nešto dobro za zajednicu.

Selma nam je otkrila i to kako je uspjela balansirati između fakultetskih obaveza i volontiranja: Volontirala sam godinu dana na terenu oko Tuzle i tri godine u administraciji Fondacije. Iako je volontiranje bilo izazovno uz studiranje, stekla sam značajno iskustvo u administraciji, komunikaciji i timskom radu. Danas toplo preporučujem volontiranje tokom školovanja jer pruža priliku za lični rast i pripremu za budućnost.

Najljepši segment volontiranja za Selmu su, kako ističe, bila druženja. U smjeni tokom kancelarijskog volontiranja sretala je mnogo stipendista i to su njena najljepša sjećanja koja je i danas raduju. Uvijek nam je dragocjeno čuti poruke naših alumnista koje su pune podrške za trenutne stipendiste Fondacije Hastor pa je tako i ovoga puta Selmina poruka za kraj intervjuja izuzetno vrijedna i motivirajuća:

👉 Iako ne osjećam da imam dovoljno iskustva da dajem savjete, želim nešto podijeliti: sanjajte velike snove, budite otporni na izazove, završite fakultete i kontinuirano učite i radite na sebi. Cilj je očuvati zdravlje, postići sreću i osjećaj ispunjenja na vlastite načine. Svako od vas će ih sigurno pronaći. Uspjesi i padovi su neizbjegni, ali neprestano napredovanje i ustajanje je ključno. 🌟🌟

Pripremila: Hana Kolasević

KONJIČKO DRVOREZBARSTVO

LJUBAV UTKANA U DRVO

Bosna i Hercegovina je bogata riznica civilizacija, kultura i tradicija. Ipak, kulturna baština Bosne i Hercegovine ne sastoji se samo od materijalne baštine koja je prisutna oko nas, već nju velikim dijelom čini i nematerijalna baština. Jedan od primjera nematerijalne baštine koja zasigurno zavreduje pažnju je konjičko drvorezbarstvo koje je upisano na UNESCO-ovu Reprezentativnu listu nematerijalne kulturne baštine čovječanstva 2017. godine. Vještinu drvorezbarstva u ovaj dio Bosne i Hercegovine donijeli su doseljenici, zemljoradnici u 19. stoljeću. Iako su primarno bili kamenoresci, vještine rezbarstva počeli su prenositi i na drvo. Kako je vrijeme odmicalo, Konjic je postao prepoznatljiv po ovom zanatu. Drvene rezbarije, koje uključuju namještaj, sofisticirane enterijere i male dekorativne predmete, ističu se prepoznatljivim ručno izrezbarenim motivima i ukupnim vizuelnim identitetom. Na taj način rezbarenje je postalo vrijednim dijelom kulture lokalne zajednice, mjera ljepote i ugodnosti kućnog enterijera i tradicija koja stvara osjećaj zajednice i pripadnosti. U putopisima s kraja 19. stoljeća spominju se lijepi drveni rezbariji u konjičkoj regiji koje svjedoče o talentu lokalnih drvorezbara i njihovom suživotu s prirodom koja je posebno izdašna šumama i kvalitetnim drvetom.

Zadržavanje zanatskog načina rada zbog pojave manufakturalne proizvodnje bilo je veoma teško za stanovništvo Bosne i Hercegovine. Da bi spriječila odumiranje zanatske djelatnosti, Austro-Ugarska monarhija je u Sarajevu formirala Zemaljsku radionicu za umjetne zanate gdje su se školovali nadareni seoski rezbari. Prvi je bio Ilija Arapović koji je davne 1896. godine na Milenijskoj izložbi održanoj u Budimpešti izložio svoje radove. Zahvaljujući Austro-Ugarskoj monarhiji dolazi do institucionalizacije školstva te se razradio plan školovanja kroz kurseve u Konjicu, a prvidrvorezbarski kurs držao je Ivan Ramljak 1906. godine. Pet godina poslije, Ivan je otvorio svoju radionicu iz koje su izlazili školovalidrvorezbari koji bi potom otvarali svoje radionice. Zanat se pored školovanja širio i prenošenjem s koljena na koljeno, a tako se u zlatno dobadrvorezbarstva u Konjicu izdvajaju dvijedrvorezbarske porodice – Mulić i Nikšić. Njihove zbirkedrvorezbarskih proizvoda danas su nacionalni spomenici Bosne i Hercegovine. U porodici Nikšić postoje četiri generacije koje se bavedrvorezbarskim zanatstvom, a rješenje za rad ove porodice potjeće još iz 1927. godine. Kada je u pitanju porodica Mulić, njihov osnivač Ismail Mulić je prije Drugog svjetskog rata svoje radove izvozio u 40 zemalja.

Postupak rezbarenja odvija se u više faza, zavisno od vrste šare. Koriste se tri šare: bosanska, arapska i duboka. Prva faza u postupku rezbarenja je rezanje drveta na željenu veličinu i zamišljeni oblik. Druga faza je iscrtavanje motiva na drvenu podlogu, dok je treća faza „natucanje“ odnosno zasijecanje drvene podloge pored ocrtnih linija. Pretposljednja faza je dubljenje s drugim vrstama dlijeta kako bi se motiv dodatno istaknuo, dok se posljednja faza zove „cifranje“ i predstavlja ukrašavanje do željene estetike. Motividrvorezbarstva mogu biti simboli vinove loze, cvjetova, ali i motivi sa srednjovjekovnih stećaka. U Konjicu je 2019. godine otvoren prvi Muzejdrvorezbarstva u Bosni i Hercegovini koji je posvećen konjičkimdrvorezbarima. Kroz muzejske eksponate kao što su tradicionalni stolovi i stolice, ormari, komode i slično prezentirana je historijadrvorezbarskog zanata na ovim prostorima. Stoga se bez sumnje može reći da konjičkodrvorezbarstvo baštini izuzetan doprinos i izražaj čuvajući svoju tradiciju sa specifičnim kulturnim obrascem iz kojeg se danas može čitati prošlost ovog zanata.

ODRŽANA OSNIVAČKA SKUPŠTINA ALUMNI KLUBA FONDACIJE HASTOR

Sjećaš li se da sam bio ovdje?

Sjećaš li se da sam bio ovdje?

*Stazom kojom sad koračaš i ja sam nekad hodao,
nebo koje gledaš donedavno sam ja gledao.*

Moraš se sjetiti da bio sam ovdje.

*Ista ova opojna proljeća sam mirisao,
ono što ti sanjaš ja sam već odsanjao,
knjigu sam pisao, i ti svoju pišeš,
znam, neće biti ista,*

drugačije su riječi moga i tvoga lista.

*Ti se ne sjećaš da sam bio ovdje,
a bio sam.*

Zar ne vidiš kako je prošlost utkala tragove moje na tvome putu.

Šutim.

Tišina mi svira melodiju sjećanja.

Čuje se krik.

To je voz kojim sam otišao odavde.

*Još u vazduhu miriše proljeće u kojem sam prešao na drugi peron,
a ti se ne sjećaš i ne znaš da ćeš jednom isto ovako otići.*

*Poželit ćeš, znam, da se neko sjeti da si koračao ovom stazom,
da si mirisao ova proljeća i da su tu bili tvoji tragovi,
a niko se osim tebe neće sjetiti...*

Almina Šabanović-Kokot

**FONDACIJA
HASTOR**

Kontaktirajte nas!

Bulevar Meše Selimovića 16.
Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija

Džana Vrabac
Emra Kulo Begić
Almina Šabanović-Kokot
Sevleta Halilović
Nedžma Latić
Aleksandra Đukić
Adelisa Begić
Amina Abaspahić
Nikolina Stanar

Grafički dizajn

Amina Basarik

Naslovnica

Nejla Dedić
"Suncokreti"
Slikanje na platnu